

ВІДКРИТИЙ ЛИСТ

до Президента України, депутатів Верховної Ради України,
Уряду України, старшини і козаків українського козацтва.

Вельмишановний пане Президенте!

Вельмишановні народні депутати України і члени Уряду України!

Браття - козаки! Українці!

Більше 12 років відділяють багатостраждальний народ України від того історичного моменту, коли спільними зусиллями всіх тих, хто вважав і вважає себе українцями було здійснено багатовікову мрію багатьох поколінь наших пращурів – наша спільна Батьківщина – Україна стала незалежною.

Майже 500 років українське козацтво прикладом своєї мужності і звитяги надихало народ України до волі, було взірцем чеснот нації її ідейним керманичем, віддаючи кращих свої синів боротьбі за незалежність своєї землі. Омита їх святою кров'ю від бруду спалювання, приниження і поневолення, стоїть сьогодні наша Україна як рівна серед рівних в оточенні великих держав світу. Українське козацтво завжди було сіллю і кров'ю народу, поділяло зі своїм народом як спільне лихо, так і спільні перемоги. Відродження незалежності України сприяло відродженню і розвитку українського козацтва, надало можливість об'єднатися в його рядах всім тим, хто вважав і вважає себе патріотом України, хто бажав і бажав бути корисним відродженій державі і її народу.

Указ Президента України «Про відродження історико - культурних та господарських традицій українського козацтва» від 4 січня 1995 року № 14/95 надав можливість козацьким організаціям України поліпшити якість своєї роботи, визначити структуру і основні напрямки роботи українського козацтва.

Багато надій всі без винятку козацькі організації України покладали на створену Координаційну раду з питань розвитку українського козацтва при Президенті України. Створена як консолідуючий, об'єднувальний орган українського козацтва, ця Координаційна рада не внесла суттєвих змін і в без того нелегке життя ні всеукраїнських, ні низових козацьких організацій. Незнання, а вірніше небажання Голови Координаційної ради і її членів перейматися проблемами українського козацтва, і особливо проблемами його підмурка, проблемами низових організацій призвело до повного несприйняття цими організаціями ні її рекомендацій, ні її наказів. На сьогоднішній день діяльність Координаційної ради заморожена, всі козацькі організації України працюють над своїми проблемами самотужки.

Об'єднуючого органу, вкрай необхідного українському козацтву, який би розробляв, планував, координував і керував діяльністю всіх козацьких організацій України, які створювалися і діють не для тішення самозакоханості їх лідерів, а бажали і бажають приносити користь своїй Батьківщині її народу, на сьогоднішній день не існує.

Час показав – ніяка Координаційна рада не могла і не зможе об'єднати українське козацтво. Зібрання рівних, чи майже рівних по положенню в українському козацькому русі завжди призводило і призводить до розподілу, свар, конфронтації. Народ України з його споконвічною мудрістю і тут виявився правий «Де два козаки - там три гетьмани»...

Потрібно винаходити щось нове, шукати нові засоби керівництва? Вважаю що ні. Потрібно лише повернутися до тих звичаїв і традицій українського козацтва які ми з Вами, браття козаки, так «успішно» відроджуємо вже більш 12 років, забуваючи про те, що:

1. Український козак – це патріот України, який виявив добровільне бажання служити українському народу, а значить – українській державі.

2. Керівником всіх гілок українського козацтва, його лідером, може бути тільки вища посадова особа держави, обрана волевиявленням народу України, і уособлюючи в собі як адміністративні, керівні функції в державі, так і функції вищої військової влади в країні, і тому Гетьманом України може бути тільки Президент України.

3. Українське козацтво стояло і повинно стояти на захисті державності Україні через підтримку її владних структур всіх рівнів, що буде гарантією збереження вистражданої народом незалежності України.

Майже з самого початку виголошення незалежності України в козацьких організаціях України всіх рівнів йдуть розмови про необхідність прийняття Закону України про українське козацтво. Як я переконався, всі козацькі організації України мають надію, що хтось його розробить. Я такої надії вже не маю...

Тому пропоную на розсуд вельмишановного панства, всіх тих, до кого я звертаюся в цьому відкритому листі, своє бачення вирішення проблем українського козацтва через Закон України про українське козацтво і Державний Реєстр України, своє особисте бачення ролі українського козацтва в розбудові нашої спільної Батьківщини – України.

З повагою до Вас

Гетьман Козацьких Військ України

Євген Груба.

P.S.

Прошу всіх, хто вважає себе козаком України, українцем, висловити своє ставлення до запропонованого мною на Ваш розсуд проекту Закону про українське козацтво, висловити своє бачення проблем українського козацтва, шляхів його відродження і розбудови.

Браття – українці!

Занепад українського козацтва, завжди призводив до занепаду України, поневолення її народу.

Смерть українського козацтва, як генетичного носія української національної ідеї, може стати початком кінця української державності!

15 лютого 2004 року.

місто Київ.